

[Ole Olsen]

ferien til at køre rundt i en kostbar campingvogn, rammes man ikke af afgifterne. Heller ikke folk med eget sommerhus rammes. Også denne afgift har derfor social slagside.

Jeg må slutte her og fortsætte i anden omgang.

Jørgen Jensen (DKP):

Man skulle tro, at CD var blevet informeret om hr. Gert Petersens appel til den socialdemokratiske gruppe om, at blot en, to eller tre stemte på en anden måde, for nu vil CD være CD, og det vil altså sige, at hvis SV-regeringen skulle mangle en enkelt socialdemokratisk stemme, findes den i CD. CD vil fortsat være garanten for, at der kan føres borgerlig, reaktionær politik her i folketinget.

Derfor vil jeg også godt sige til påstanden fra hr. Erhard Jakobsen om, at der ikke er noget alternativ: jo, der er både et politisk alternativ og en alternativ regeringsmulighed.

Vi kan ikke tilsige nogen positiv medvirkning til gennemførelse af de fremsatte lovforslag eller det målsigte, der var i statsministerens redegørelse. Det er jo egentlig fantastisk, at man kan tale om en samlet socialt afbalanceret løsning på energi- og betalingsbalanceproblemerne.

Indholdet, virkningen, er skjult også for dette folketing. Det er nok det mest omfattende indgreb nogen sinde, siger hr. Ellemann-Jensen. Men hvad skjuler der sig egentlig bag kravene til kommunerne? Begrænsning af standard og normer. Var det ikke rimeligt, at regeringen havde oplyst en smule om, hvad man vil? Det var vel forudsætningen for, at vi kunne diskutere det reelt herinde. Det er en politik, der er vendt imod lønarbejderne, mod pensionisterne, mod de dårligst stillede. Det er også en politik, som helt klart dækker storkapitalen ind, freder den for de mange manipulationer, vi ser hver eneste dag.

Jeg vil også sige, at behandlingsformen herinde er urimelig. Man afviser forslag fra andre partier. Man vanskeliggør det for befolkningen at påvirke udvalgsbehandlingen. Deputationer, som kunne fortælle udvalgene noget om, hvad det var, der foregik, får kun mulighed for at komme søndag aften. Det er ikke en rimelig måde at behandle disse ting på. Derfor siger vi fra. Derfor opfordrer vi lønarbejderne til gøre oprør mod denne poli-

tik. Derfor vil vi også opfordre til at bekæmpe følgerne gennem lønkrav ude på arbejdspladserne. Vi vil absolut ikke være med til disse overgreb. Det er i dag 87 dage siden SV-regeringen gennemførte tvangsloven mod lønarbejderne. Finansministeriet har først i forgårs nået at informere de offentligt ansatte matroser om de lønvilkår, som man har dikteret for de næste to år. Så griber man ind på ny og forringer grundlaget for overenskomsterne, ikke med nogle små justeringer. Ved overenskomstdiktatet for mindre end 3 måneder siden blev der givet samlet ca. 3¹/₂ mia kr. fortrinsvis til de lavestlønnede, der skulle fordeles af det paritetiske nævn. Men nu tager man alene i afgifter 4,6 mia kr. ind fra de samme lønarbejdere, man giver dem altså 3¹/₂ mia kr. og tager 4,6 mia kr. Det er det, der reelt ligger i det, der her lægges frem.

Det lød stærkt og rigtigt, da socialdemokratiet for et par uger siden optrådte i rollen som forsvarer for overenskomsterne og afviste krav fra partiet venstre om indgreb i dyrtidsreguleringen. Jeg har da også noteret mig i dag, at hr. Ellemann-Jensen mener, det er noget, man senere vil være moden til at tage. Men det var kun en rolle, et skuespil for folket, der blev opført. Det forlig, man nu lægger frem gennem statsministerens redegørelse og de 7 lovforslag, griber ind og forringer reallønnen med mere end 3 pct., og når afgifterne på 4,6 mia kr. holdes uden for pristallet, forringer det jo den sikring, som dyrtidsreguleringen skulle være over for prisstigninger. Det er altså en lovgivning, som griber ind i den sikring, som dyrtidstillægget skulle være. Når regeringen nu søger at dække sig ind under en akut energikrise med oliemangel, med stigende oliepriser, så er det politisk bedrageri. Det er rigtigt, at oliepriserne presses i vejret. Det er rigtigt, at det har øget og fortsat vil øge vor gæld til udlandet, hvis ikke der gribes ind. Det er rigtigt, at vi ikke fortsat kan fråde med energi og ressourcer i de rige industrilande. Vi skal spare. Vi skal omlægge vort forbrug. Vi skal finde nye energikilder. Men de nedskæringer, som SV-regeringen lægger frem i dag, er ikke affødt af en energikrise. De er udtryk for indkomstpolitikens fallit. De er udtryk for, at man ikke har kunnet føre en økonomisk politik, som har betydning, at vi kunne have en fremadgående linje.